

Meditacije: prva korizmena nedjelja (ciklus C)

Razmatranje za meditaciju prve korizmene nedjelje. Predložene teme su: Isus nas prati u našim slabostima; iskušenja nastoje oslabiti naše božansko sinovstvo; Đavao nas želi natjerati da ne vjerujemo Bogu.

9.03.2025.

- Isus nas prati u našim slabostima.

- Kušnje nastoje oslabiti naše božansko sinovstvo.
 - Đavao nas želi natjerati da ne vjerujemo Bogu.
-

SVAKE GODINE, na prvu korizmenu nedjelju, Crkva nas poziva na razmišljanje o kušnjama koje je Isus pretrpio. Možda smo prvi put kad smo čuli ovu priču bili iznenađeni da je sam Bog koji je stvorio čovjeka bio testiran na ovaj način. Isus to prihvaća, između ostalog, tako da čak i kada osjetimo napast možemo biti sigurni u njegovo društvo i razumijevanje. To se dogodilo, primjerice, svetoj Katarini Sijenskoj. Nakon noći u kojoj je mnogo patila, upitala je: "Gospodine moj, gdje si bio kada je moje srce bilo uznemireno tolikim iskušenjima?" I čula je: "Bio sam ti u srcu."(1)

Isus se bori u nama, s nama i za nas. "Bit ću s njim u nevolji, izbavit ću ga i proslaviti" (Ps 91,15), kaže Bog riječima psalmiste. Kakav nam mir daje spoznaja da svoje poteškoće možemo živjeti s Isusom! "Krista je kušao đavao i u Kristu ste vi bili kušani – piše sveti Augustin – jer je Krist uzeo vaše tijelo i dao vam svoje spasenje, uzeo je vašu smrtnost i dao vam svoj život, uzeo je uvrede od vas i dao vam počasti, a sada preuzima vaše iskušenje da vam da pobjedu" (2).

Ponekad, kad pomislimo na svoju slabost, možemo biti ispunjeni tugom. Međutim, Krist, koji je bio savršeni Bog i savršeni čovjek, također je htio trpjeti iskušenja; želio je prijeći taj prag da nas prati. "Gospodin je naš uzor; i zato je, budući da je Bog, dopustio da bude iskušan, da se mi ispunimo hrabrošću, da budemo sigurni – s Njim – u pobjedu. Osjećaš li strepnju

svoje duše, u tim trenucima razgovaraj s Bogom svojim i reci mu: smiluj mi se, Gospodine, jer sve mi kosti dršću, i duša mi se sva uznemiri (Ps 6,3 i 4). On će ti reći: ne boj se, jer ja sam te otkupio i zazvao te imenom tvojim: moj si (Iz 43,1)" (3).

„AKO SI Sin Božji“ (Lk 4,3): ovako đavao kuša Isusa, u dva navrata. Istim su ga riječima vrijeđali i oni koji su ga odveli na križ. Ova iskušenja imaju veze s božanskim sinovstvom, žele ga poljuljati, staviti u sumnju. Đavao napada tamo gdje može najviše oštetiti, propituje najdublje stvari. Očito, neka nas iskušenja pozivaju na lijenost, ljutnju, strah... Ali iza tih zavrzlama propituje se naše stanje djece Božje. "Ropstvo ili božansko sinovstvo: ovo je dilema našeg života. Ili djeca Božja

ili robovi oholosti, senzualnosti, te mučne sebičnosti" (4).

“Ili pakao ili bijeg, nema sredine”(5), rekao je također sveti svećenik iz Arsa. Lijek je, dakle, vraćanje uvijek iznova u stanje u kojem smo bili djeca. Naša utjeha je pouzdanje u ono što može učiniti Bog, koji nam kao dobri Otac želi dobro. U očima sina, poteškoće nisu ništa više od trenutaka kada postaje jasno tko mu je otac. Svakako, možda su to manje ugodni trenuci, ali sin zna da je to nešto prolazno, siguran je da će doći mir. Doista, kušnje nam mogu pomoći da se prisjetimo da trebamo Boga, da nismo sami sebi dovoljni i da trebamo vapiti za Gospodinom da nas izbavi od zla. Na taj način, onima koji pritječu Božjoj pomoći, „više pomažu kušnje i zapreke koje đavao postavlja; jer se za njih bori Njegovo Veličanstvo”(6).

"POPUT sposobnog generala koji opsjeda tvrđavu, davao proučava slabe točke čovjeka kojeg pokušava poraziti"#(7). No, uvjereni da je Bog jači, u ovom korizmenom vremenu možemo se usredotočiti na njegova očitovanja ljubavi prema nama, koju nam je ostavio u osobi svoga Sina. Željeli bismo uočiti i najbeznačajniju gestu Krista kada hoda prema Jeruzalemu da da svoj život za ljude. Napasnik nam, sa svoje strane, pokušava lagati i natjerati nas da posumnjamo u njegovu dobrotu. To je ono što je učinio s našim prvim roditeljima i to je ono što je učinio s novim Adamom. "Ne vjerujte Bogu", šapće nam. "Da je tvoj Otac istinit, ne bi bio gladan, ne bi imao problema, ne bi bio na križu."

Demon je kušao Gospodina govoreći: "Ako si Sin Božji, reci da ovaj kamen postane kruhom" (Lk 4,3). I upravo je Isus postao kruhom da nam nikada ne nedostaje hrane koja daje život.

Demon je kušao Gospodina govoreći: "Ako si Sin Božji, baci se odavde" (Lk 4,10). A Bog nije htio izbjeći smrt svoga Sina da nas spasi. U stvarnosti, u svakoj kušnji davao nas nastoji uvjeriti najvećom prijevarom u povijesti: uvjeriti nas da nas Bog ne voli, da nas Bog vara.

Možemo moliti Mariju, riječima svetog Josemarije, za hrabrost da upoznamo sebe kao djecu usred slabosti, jer želimo uživati u Božjoj ljubavi. "Majko! - Zazivaj je snažno. - Sluša te, vidi te možda u pogibli i nudi ti, s milošću svoga Sina, utjehu svoga krila, nježnost svoga milovanja. I osjetit ćeš se ohrabren za novu borbu." (8)

(1) Sveta Katarina Sijenska, Dijalog, II. dio, kap. III.

(2) Sveti Augustin, Komentar psalma 60.

(3) Sveti Josemaría, Pisma 2, n. 20.

(4) Sveti Josemaría, Prijatelji Božji, br. 38.

(5) Sveti župnik Arški, Propovijed o ustrajnosti.

(6) Sveta Terezija, Knjiga temelja, 11, 7.

(7) Sveti Toma Akvinski, O molitvi Gospodnjoj.

(8) Sveti Josemaría, Camino, br. 516.